

У арапским земљама се шири талас протеста. Политичке и социјалне основе, које су до недавно изгледале непоколебљиве, уздрмане су. Почело је од Туниса. Тамо је након смене власти успостављена влада националног јединства. У том моменту анкетирани експерти нису искључили могућност понављања туниског сценарија у другим земљама тог региона.

„Туниски сценарио може да се понови на читавом Блиском и Средњем Истоку. Тунис је постао детонатор“, - каже политиколог Евгениј Сатановски. – „Веома је напета ситуација у Египту, чији је резултат опширне антивладине демонстрације са људским жртвама. Ситуација у Алжиру је много гора од ситуације у Египту. А ситуација у Јемену је гора од ситуације у Алжиру.“

Ова недеља је потврдила ту забрињавајућу прогнозу. Масовне демонстрације са захтевима за промене одржане су у Египту, Јемену, Алжиру и Мауританији. При томе је мобилизација оних који протестују умногоме била спроведена уз помоћ социјалних мрежа, - истиче посланик руског парламента Илија Пономарјов.

„Интернет је одиграо улогу у тим догађајима. Он такође игра улогу у свим без изузетка социјалним и политичким процесима у различитим земљама последњих година. Главна специфичност Интернета је могућност да у кратком времену да информисе велики број људи, односно, спроведе социјалну мобилизацију.“

Нису узалуд власти Египта после почетка масовних демонстрација блокирале рад социјалних мрежа Интернета и мобилну телефонију. Међутим, ни то није помогло. Председник земље Хосни Мубарак је био приморан да натера владу да поднесе оставку. Међутим, демонстранти на улицама и трговима Каира и даље траже да и сам

шеф државе поднесе оставку.

Према мишљењу руског председника Дмитрија Медведева, последњи драматични догађаји у арапском свету су озбиљно упозорење за власти. То је он изјавио на Светском економском форуму у Давосу.

„Оно што се десило у Тунису, мислим да је важна поука за било које власти. Власти не треба да се одмарају на лаворикама, да седе у удобним фотељама, већ да се развијају заједно с друштвом. Није важно о којој се земљи ради: у Европи, у Африци, у Латинској Америци. Када власти не прате друштвени развој, не одговарају на очекивања људи које представљају, све се тужно завршава, и настају деградација и хаос.“

Незадовољство у арапском свету је условљено политичким и социјалним узроцима, пре свега незапосленошћу, корупцијом у владајућим структурама, одсутношћу демократских права и слобода. У томе је проблем власти и њена одговорност.

(Глас Русије)